

OBSAH KNIHY

PŘEDMLUVA

Celkový pohled na osud a dílo Henri Dunanta, studijní prameny k této knize (7).

I.

ÚSILÍ MLÁDÍ

Ženevské prostředí, v němž Dunant vyrostl (19), cesty po Evropě a severní Africe (20), projekt mlýnů v Mons Džémila (23), vznik války rakousko-francouzsko-sardinské v r. 1859 (24), vzpomínka na úsilí Florence Nightingaleové v předchozí válce krymské (25), cesta Dunantova přes Alpy k Solferinu (27), ošetřování raněných v Castiglione (28), zákrok jeho u maršála Mac Mahona a císaře Napoleona (29), žádost o pomoc comtese Gasparin v Ženevě (30), úsilí ženevské Evangelické Společnosti (31), cesta dra Appiy na italské bojiště (33), Dunant ve Švýcařích a v Paříži (35), návrat domů a psaní knížky Souvenir de Solferino (36), její předmluva od generála Dufoura ke knížce Dunantově a význam tohoto muže (41).

II.

„VZPOMÍNKA NA SOLFERINO“

Situace před bitvou (47), rozvinutí boje (48), ústup Rakušanů a smutná noc (57), pohled na bojiště následujícího dne (60), první pomocné akce (63), situace v Castiglione (66), tři dny tam prožité mezi raněnými (69), výjevy z kostelní nemocnice (76), převážení a umístování raněných v okolních městech (79), Dunantova cesta do Cavriany a do Borghetta

(85), Dunant v Brescii (89), bolestná amputace raněného (93), dojmy z návštěv v tamějších provisorních nemocnicích (96), úsilí lékařů (99) a ošetřovatelů (103), útrapy umírajících (104), bilance bitvy (105), doprava raněných do Milána (106) a péče o ně (107), co je účelem knihy Dunantovy (111).

III.

APOŠTOLSKÉ PŮSOBENÍ

Úspěch díla (123), osobnost Gustava Moyniera (123), utvoření Mezinárodního Komitétu v Ženevě (124), agitace Dunantova v Paříži (129), Moynier jako organisátor (132), statistický kongres v Berlíně (133) a intervence Dunantovy na dvorech střední Evropy (136), záznam Dunantův o této cestě (139), první mezinárodní konference v Ženevě v r. 1863 (146), založení Pomocných Společností pro pomoc raněným v Německu (151), nová agitace Dunantova v Paříži (152), situace v jiných zemích (154), válka dánská r. 1864 a úkol dra Appiy na bojišti (156), úspěšný zákrok Dunantův u francouzského dvora pro svolání diplomatické konference (158), přípravné práce (161), zahájení památného kongresu v r. 1864 (163) a obsah Ženevské konvence (167), nepřátelské stanovisko Rakouska, Ruska a papeže (170), válka mezi Pruskem a Rakouskem v r. 1866 (171), záznam Dunantův o pobytu v Berlíně při slavném návratu vojsk (173), přípravy k první konferenci Pomocných Společností v Paříži v r. 1867 (180), vlastní jednání sjezdu (183), diplomatický kongres v Ženevě r. 1868 (186), druhý sjezd Pomocných Společností v Berlíně r. 1869 (187).

IV.

LÉTA OPUŠTĚNOSTI

Úpadek alžírského podniku (193), válka německo-francouzská r. 1870 (196), účast Dunantova při pomocné akci v Paříži (199), Dunantova agitace v Belgii a v Anglii pro ideu smírčího soudu a pro pomoc zajatcům (203), nepřízeň doby k tomuto úsilí a jeho nezdar (206), válka rusko-turecká r. 1877 (208), konference Červených křížů v Ženevě, v Karlsruhe, v Římě a ve Vídni (213), rozpětí myšlenky v Americe

a válka španělsko-americká r. 1898 (218), pomocné akce Červených křížů při bojích v Africe (221) a při válce rusko-japonské r. 1904-05 (224), mezinárodní kongres Červených křížů v Petrohradě (228), revize Ženevské konvence r. 1906 a vytvoření Haagských úmluv námořních i zajateckých r. 1907 (229), sjezd v Londýně r. 1907 (230), pobyt Dunantův v Heidenu (231), interview s jeho synovcem Mauricem Dunantem (232), dopis Dunantův z r. 1905 (236), zpráva ošetřujícího lékaře Dr. Altherra o posledních letech Dunantových (237), pohled na další vývoj organizace Červených křížů (249).

*Vignetu na vazbu nakreslil
Petr Dillinger.*

Poznámka : Křestní jméno Dunantovo bývá psáno také po anglicku Henry; Dunant sám podpisoval se po francouzsku Henri, což důsledně zachovávám. O. D.